

Hr. L. Rasmussen som „en Falliterklæring“ fra den forrige Regerings Side. Alt dette staar at læse paa Sp. 77 og 78 i Rigsdagstidende fra den Tid.

Dernæst har jeg en enkelt Bemærkning til den højtærede Erhvervsminister om den Virkning, som en Nedsættelse af Militærudgifterne kan tænkes at have. Erhvervsministeren henviste til Sverige, og jeg maa deroverfor sige, at vi har jo for længst foretaget Nedsættelser svarende til dem, Sverige nu er ved at foretage. Dernæst sagde Erhvervsministeren, at han var usikker med Hensyn til Rigsdagens Stilling. Efter det Princip, som denne Regering i det hele følger, med Forelæggelse af Programforslag ganske uden Hensyn til, om der er blot den fjerneste Udsigt til at gennemføre dem, endog kun i Folketinget, kunde denne Betragtning jo ikke forhindre denne udmærkede Regering i ved at forelægge sine Programforslag at vise, hvor udmærkede dens Tanker i Virkeligheden er, hvor klart den ser Problemet, og hvor sikkert den er i Stand til at løse det — saa kunde det jo blive Rigsdagens Ansvar, om den vilde gennemføre disse udmærkede Forslag eller ej. Men oprigtig talt, der er jo ikke megen Klarhed, ikke megen Fasthed, ikke megen Sikkerhed i de Forslag, vi ser komme fra Regeringens Side, det ene efter det andet. De minder mig langt mere om Historien om den lille Pige med Svovlstikkerne. Først brændte hun en Svovlstik af, den flammede, og den lyste, og hun saa de skønneste Billeder, saa længe den brændte, men det varede kun kort; saa tændte hun den næste, og den lyste og flammede, og hun saa atter de skønne Billeder — og saa slukkede den. Og til sidst brændte hun hele Bundtet af, og ogsaa det varede kun kort og var uden videre Glæde.

Jeg forstaa imidlertid godt, at den højtærede Statsminister føler sig usikker, naar han staar overfor en Repræsentant for sit nært samarbejdende Parti som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Det ærede Medlem refereres i den Afdeling af „Politiken“, der kæmper for Nedsækering, under følgende Overskrift: „Det radikale Venstre gør sin fremtidige Tilslutning til Krisepolitikken afhængig af den Valutapolitik, som Flertallet vil følge.“ Saa gaar man naturligvis til Kilden, til Rigsdagstidende, og slaar det ærede Medlems Udtalelse efter. Man ser da, at han har udviklet, at den forhalende Valutapolitik, som er anlagt, har sine store Betænkeligheder. Ja, deri kan jeg ikke være uenig med det ærede Medlem, thi det har ingen fremhævet stærkere end

jeg. Men naar man saaledes taler om denne Politikens uheldige Sider, bør man ikke være længe om at undersøge, hvem der har Ansvaret for denne Politik. Og her maa man da i første Række lægge Ansvaret paa Regeringen og i allerførste Række paa det radikale Parti. Dette Parti har gennem sin lammende Indflydelse paa Regeringen Hovedansvaret for, at der føres en saadan forhalende Politik, en Udsættelsespolitik, paa dette Spørgsmaal som den, vi fører i Øjeblikket her i Landet. Det er ved denne Udtalelse paa ny blevet klart, at der mellem de to Regeringspartier hersker, som jeg sagde ved Finanslovsforslagets første Behandling, en dybtgaaende principiel Uoverensstemmelse om selve det Hovedspørgsmaal, til hvis Løsning de i særlig Grad følte sig kaldet, og dette fremgaar jo klart af den Udtalelse, hvormed det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i Gaar sluttede sin Tale. Det staar i Rigsdagstidende Sp. 3922, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere nogle faa Linier: „En saadan Politik kan vi ikke tage Medansvaret for“, siger det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, „vi maa have et fast Grundlag“. Alle ved jo, hvorledes dette faste Grundlag skal komme efter det ærede Medlems Anskuelse, nemlig ved en Nedsækering af Kronen. Og det ærede Medlem slutter med at sige: „Paa det radikale Venstres Vegne her i Rigsdagen maa jeg slutte med at sige, at vor Stilling til fremtidige Kriseforanstaltninger af forskellig Art nødvendigvis maa være afhængig af den Valutapolitik, som Rigsdagen beslutter sig til at følge“. Hvad betyder nu denne Udtalelse? Betyder den, at det radikale Venstres Tilslutning til det foreliggende Lovforslag er afhængig af Valutapolitikken? Det tror jeg ikke, den gør; jeg vil forstaa denne Udtalelse saa snævert, at den kun sigter til mulige fremtidigt kommende, endnu ikke fremsatte Lovforslag. Men saa meget maa den i hvert Fald betyde, og det vil i Virkeligheden sige, at det radikale Parti overhovedet ikke vil gaa med til videre Kriseforanstaltninger, thi efter Regeringens hele Stilling, efter hvad den har sagt i sin Programtale, maa det være ganske udelukket, at denne Regering overfor Offentligheden vilde begaa det Tillidsbrud at ændre sin Valutapolitik og gaa med til en Nedsækeringspolitik. Det vil jo altsaa sige, at Regeringen i Fremtiden maa undvære det radikale Partis Støtte til en hvilken som helst yderligere Kriseforanstaltning, og dette er af overordentlig stor Interesse baade politisk, fordi det viser, at det Flertal, som den højtærede Regering støtter